

UCHWAŁA NR V/ 38/ 2019
Rady Gminy Łubianka
z dnia 19 lutego 2019r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargi Barbary Zalewskiej wraz z odpowiedzią na skargę.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349, 1432 i 2500), w związku z art.54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2018r. poz. 1302, poz.1629, poz. 1467) uchwała się, co następuje :

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargę z dnia 18.01.2019r. Barbary Zalewskiej na Uchwałę Nr III/23/2018 Rady Gminy Łubianka z dnia 21.12.2018r.w sprawie uchwalenia statutu Gminy Łubianka wraz z odpowiedzią na skargę, nie uwzględniając jej zarzutów.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę o której mowa w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Łubianka.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Zbigniew Cywiński

Załącznik do
Uchwały ..v../.38./2019
Rady Gminy Łubianka
z dnia 19 lutego 2019 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Bydgoszczy
ul. Jana Kazimierza 3
85-035 Bydgoszcz**

Strona skarżąca: Barbara Zalewska
ul. Wojska Polskiego 12
87-152 Zamek Bierzgłowski
PESEL: 70060500868

Organ, którego dotyczy skarga: Rada Gminy Łubianka
Aleja Jana Pawła II 8
87-152 Łubianka

Odpowiedź na skargę

Barbary Zalewskiej z dnia 18 stycznia 2019 roku na uchwałę nr III/23/2018 Rady Gminy Łubianka z dnia 21 grudnia 2018 roku w sprawie ustalenia statutu Gminy Łubianka, otrzymaną w dniu 21 stycznia 2019 roku

Na podstawie art. 54 §1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U z 2012 r. poz. 270) w imieniu Rady Gminy Łubianka, przekazuję skargę Pani Barbary Zalewskiej z dnia 18 stycznia 2018 r. (data wpływu 21 stycznia 2019 r.), wnosząc o:

1. Odrzucenie skargi w całości z uwagi na niewykazanie interesu prawnego skarżącej;

Ewentualnie:

2. Oddalenie przedmiotowej skargi w całości.
3. Zasądzenie od skarżącego na rzecz organu kosztów postępowania według norm przepisanych.
4. Przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność przedstawiciela organu.

Uzasadnienie

W dniu 21 grudnia 2018 roku Rada Gminy Łubianka w oparciu o art.18 ust. 2 pkt 1 i art. 40 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2018r. poz. 994, 1000, 1349, 1432) podjęła uchwałę Nr III/23/2018 w sprawie uchwalenia statutu Gminy Łubianka. Na powyższą uchwałę skargę wniosła Pani Barbara Zalewska wnosząc o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w zakresie § 1 ust. 2 i ust. 3 pkt. 1 i 2, § 2 ust. 1 pkt. 1,2 i 3 oraz § 3, podczas gdy w treści skargi skarżąca odnosi się do uregulowań statutu zawartych w § 29 ust. 1 i 2, § 31 ust. 2 oraz § 32 ust. 1 i 2. Odnosząc się do zakresu wniosku o stwierdzenie nieważności złożonego przez skarżącą wskazuję, że uchwała Nr III/23/2018 w sprawie uchwalenia statutu Gminy Łubianka nie zawiera w § 1 ustępów o numerach 2 i 3, również w § 2 nie przewidziano ustępów, a § 3 dotyczy utraty mocy uchwały wprowadzającej poprzedni Statut Gminy. W tym kontekście stwierdzenie nieważności wskazanych przepisów jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności należy jednak wskazać, iż skarżąca nie wykazała swojego interesu prawnego w zaskarżeniu przedmiotowej uchwały. Skargę w niniejszej sprawie oparto na regulacji art. 101 ust. 1 u.s.g., która stanowi: Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24.08.2007 r., II OSK 1033/07, LEX nr 384677, „skarga uregulowana w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest przysługującym mieszkańcom gminy prawnym środkiem ochrony realnego, własnego interesu prawnego i realnych, własnych uprawnień przed rzeczywistym nielegalnym wkroczeniem w te interesy i uprawnienia organu gminy wydającego akt generalny z zakresu administracji publicznej.” Również w doktrynie przyjmuje się, że skarga uregulowana w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym nie jest to także rodzaj skargi powszechnej, środek ten bowiem wyraźnie nakierowany jest na ochronę praw podmiotowych. Nawet ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego (tak np. Andrzej Matan w Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, wyd. II pod red. Bogdana Dolnickiego).

Fakt, że skarżąca jest radną i sołtysem nie jest jednoznaczne z wykazaniem indywidualnego interesu skarżącej. W konsekwencji skarga nie spełnia wymogów formalnych i jako taka winna zostać odrzucona.

Niezależnie od powyższego, w ocenie organu skarga jest w całości bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności skarżąca zarzuca naruszenie art. 18a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym albowiem, w ocenie skarżącej statut w § 29 ust. 1 i 2 oraz § 31 ust. 2 ściśle określa skład komisji rewizyjnej ograniczając go do trzech osób, co w ocenie skarżącej powoduje, iż w sytuacji powstania większej ilości klubów radnych niż dwa, pozostali przedstawiciele klubów radnych nie wejdą w skład komisji rewizyjnej. Dodatkowo skarżąca podnosi, że określając w statucie, iż komisja rewizyjna przeprowadza kontrolę w pełnym składzie osobowym, może powodować de facto paraliż pracy komisji i brak możliwości kontroli w jednostce kontrolowanej w przypadku nieobecności jednego z członków komisji.

Odnosząc się do pierwszej części zarzutu skarżącej, organ pragnie zaznaczyć, że wyznaczenie składu osobowego komisji na poziomie trzech członków oznacza możliwość powołania do jej składu przedstawicieli trzech klubów, a nie jak twierdzi skarżąca dwóch. Ponadto biorąc pod uwagę treść zapisów ustawowych to wskazaną liczbę członków komisji należy traktować jako liczbę minimalną stosowaną w sytuacji, gdy nie powołano żadnego klubu radnych.

Podczas uchwalania statutu, zgłoszone były dwa kluby radnych, zatem każdy z klubów miał zagwarantowaną możliwość zgłoszenia swojego przedstawiciela na członka komisji rewizyjnej, zatem w przedstawionym stanie faktycznym nie doszło do naruszenia prawa. Odnosząc się do drugiej z podniesionych przez skarżącą kwestii, organ pragnie wskazać, że zgodnie z art. 18a ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym „*zasady i tryb działania komisji rewizyjnej określa statut gminy*”. Wobec tego organ uchwalając tryb działania komisji w pełnym składzie, działał w ramach upoważnienia ustawowego, zatem również w tym przypadku nie doszło do naruszenia prawa.

W dalszej kolejności skarżąca zarzuca naruszenie art. 18b ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym albowiem, w ocenie skarżącej statut w § 32 ust. 1 i 2 oraz § 31 ust. 1 i 2 ściśle określa skład komisji skarg, wniosków i petycji ograniczając go do trzech osób, co w ocenie

skarżącej powoduje, iż w sytuacji powstania większej ilości klubów radnych niż dwa, pozostali przedstawiciele klubów radnych nie wejdą w skład komisji skarg, wniosków i petycji.

Odnosząc się do wskazanych zarzutów, organ również pragnie zaznaczyć, że wyznaczenie składu osobowego komisji na poziomie trzech członków oznacza możliwość powołania do jej składu przedstawicieli trzech klubów, a nie jak twierdzi skarżąca dwóch. Analogicznie, jak zostało wskazane w części odnoszącej się do zarzutów dotyczących uchwalonego składu komisji rewizyjnej, określoną w statucie liczbę radnych wchodzących w skład komisji, należy uznać za minimalną. Ponadto, podczas uchwalania statutu, zgłoszone były dwa kluby radnych, zatem każdy z klubów miał zagwarantowaną możliwość zgłoszenia swojego przedstawiciela na członka skarg, wniosków i petycji, zatem w przedstawionym stanie faktycznym również nie doszło do naruszenia prawa.

Na marginesie należy dodać, że skarżąca jako radna gminy, która brała udział w pracach rady nad statutem nie wniosła żadnych konkretnych uwag czy poprawek do projektu statutu przedstawionego przez wójta gminy. Ograniczyła się jedynie do kontestowania faktu, że nie doszło do powołania komisji statutowej i głosowania przeciwko uchwale.

Mając na uwadze powyższe, strona przeciwna wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) skarga Barbary Zalewskiej z dnia 18 stycznia 2019 roku na uchwałę nr III/23/2018 Rady Gminy Łubianka z dnia 21 grudnia 2018 roku w sprawie uchwalenia statutu Gminy Łubianka wraz z załącznikami,
- 2) uchwała nr III/23/2018 Rady Gminy Łubianka z dnia 21 grudnia 2018 roku w sprawie uchwalenia statutu Gminy Łubianka,
- 3) odpis odpowiedzi na skargę.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Zbigniew Cywiński
Zbigniew Cywiński